

**Μήνυμα του ACOHL προς τους πιστούς των Αγίων Τόπων
Η ελπίδα δεν απογοητεύει**

Αγαπητοί αδελφοί και αδελφές της Εκκλησίας που ζείτε «ως προσκυνητές και φιλοξενούμενοι» (Α΄ Πτ. 2:11, Εβρ. 11:13) στους Αγίους Τόπους. Είθε ο Κύριος να σας δώσει ειρήνη!

Ο Πάπας Φραγκίσκος, σύμφωνα με μια πανάρχαια παράδοση, ανακήρυξε το 2025 Ιερό Έτος, ένα έτος ιδιαίτερης συγχώρεσης και ελέους από τον Θεό, και στις 24 Δεκεμβρίου του περασμένου έτους άνοιξε την Αγία Πύλη στον Άγιο Πέτρο της Ρώμης για να ξεκινήσει αυτό το Ιωβηλαίο.

Ως Ορντινάριοι των Αγίων Τόπων, στις 29 Δεκεμβρίου, θα ανοίξουμε κι εμείς το Ιωβηλαίο με μια πανηγυρική γιορτή στη Βασιλική του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου στη Ναζαρέτ, στον ίδιο τόπο όπου η Αειπαρθενος Μαρία άνοιξε την καρδιά της στην αγγελική αναγγελία και τη μήτρα της στον Υιό του Θεού, ώστε να μπορέσει να ενσαρκωθεί με το έργο του Αγίου Πνεύματος. Με την πράξη αυτή, τόσο στη Ρώμη όσο και στην Ιερουσαλήμ οι πόρτες του θείου ελέους και της συμφιλίας θα ανοίξουν διάπλατα σε όλους τους άνδρες και τις γυναίκες που επιθυμούν να βιώσουν τη θεία συγχώρεση και τα αποτελέσματά της με βαθύ τρόπο.

Η ελπίδα δεν απογοητεύει (Ρωμ. 5:5)

Το θέμα του Πάπα Φραγκίσκου είναι: Προσκυνητές της ελπίδας. Για εμάς, τους Καθολικούς των Αγίων Τόπων, η ελπίδα, ακριβώς σε αυτούς τους καιρούς, είναι ιδιαίτερα απαραίτητη και ο Άγιος Πατέρας, στην Βούλα των Εγκαινίων για το Τακτικό Ιωβηλαίο, μας υπενθύμισε ότι η ελπίδα δεν απογοητεύει. Το ρήμα που χρησιμοποίησε ο Απόστολος Παύλος στέκεται για να δείξει ότι το στέρεο θεμέλιο της χριστιανικής ελπίδας είναι το γεγονός ότι ο Θεός μας αποδέχθηκε και μας δικαίωσε δίνοντας τον Υιό Του για μας και έχυσε στις καρδιές μας την αγάπη Του, που είναι απόλυτη και αναξιοποίητη δωρεά, μέσω της δωρεάς του Αγίου Πνεύματος. Ως εκ τούτου, η χριστιανική μας ελπίδα δεν πρέπει να συγχέεται με την αόριστη επιθυμία για ένα καλύτερο μέλλον που εδράζεται σε μια αισιόδοξη άποψη για τη ζωή, αλλά πρέπει να κατανοείται ως ο καρπός του πάθους, του θανάτου και της ανάστασης του Ιησού και ως το δώρο του Πνεύματος που μας έχει δώσει ο Αναστημένος.

Η ελπίδα που δεν απογοητεύει είναι η ίδια η ελπίδα που πηγάζει από τον άδειο τάφο, δηλαδή από το Πάσχα του Ιησού, από την Ανάστασή Του.

THE ASSEMBLY OF CATHOLIC ORDINARIES OF THE HOLY LAND
Latins, Melkites, Maronites, Syrians, Armenians, Chaldeans, Custody of the Holy Land

Να ελπίζουμε ενάντια σε κάθε ελπίδα (Ρμ. 4:18)

Η κατάσταση της χριστιανικής μας κοινότητας στους Αγίους Τόπους είναι, από πολλές απόψεις, παρόμοια με εκείνη του Αβραάμ, ο οποίος βίωσε ότι έπρεπε να «ελπίζει ενάντια σε κάθε ελπίδα» (Ρωμ. 4:18). Είναι επίσης παρόμοια με εκείνη του ίδιου του Αποστόλου Παύλου, ο οποίος μας υπενθυμίζει ότι «καυχιόμαστε ακόμη και στη θλίψη, γνωρίζοντας καλά ότι η θλίψη παράγει υπομονή, η υπομονή δοκιμασμένη αρετή και η δοκιμασμένη αρετή, ελπίδα» (Ρμ. 5:3-4).

Τις τελευταίες δεκαετίες, και ιδιαίτερα τα τελευταία χρόνια, περάσαμε κι εμείς μια παρατεταμένη περίοδο δοκιμασίας και θλίψης. Σκεφτόμαστε τις δυσκολίες που οφείλονται στην αδυναμία να δοθεί πολιτική λύση στο Παλαιστινιακό ζήτημα και στην αστάθεια στην περιοχή. Σκεφτόμαστε την πανδημία και τον πόλεμο που έχουν προστεθεί στις οικονομικές δυσκολίες που έχει η συνύπαρξη. Σκεφτόμαστε πάλι την ενδημική και αυξανόμενη βία στην ισραηλινή αλλά και στην παλαιστινιακή αραβική κοινωνία, η οποία προκαλεί αποθάρρυνση σε τόσους πολλούς πιστούς μας και τον πειρασμό να εγκαταλείψουν τη γη των πατέρων τους. Σκεφτόμαστε ξανά τις δυσκολίες των πολλών μεταναστών, εκτοπισμένων και προσφύγων, πολιτικών κρατουμένων και ομήρων πολέμου.

Αν εξετάσουμε αυτή την εποχή των δοκιμασιών και των θλίψεων από μια καθαρά ανθρώπινη σκοπιά, αυτό αναπόφευκτα μας οδηγεί στην αποθάρρυνση, σε μια κυνική θεώρηση του παρόντος και του μέλλοντος, στην ίδια την απώλεια της πίστης και τη συνακόλουθη εγκατάλειψη της Εκκλησίας. Ακριβώς σε αυτό το πλαίσιο, ο λόγος του Θεού και το ίδιο το Ιωβηλαίο έτος μας καλούν να ξαναβρούμε την ελπίδα.

Στην πραγματικότητα, η ίδια η βιβλική παράδοση παρουσιάζει το Ιωβηλαίο έτος ως ένα ιδιαίτερο έτος κατά το οποίο οι φυλακισμένοι απελευθερώνονται, τα χρέη συγχωρούνται, βιώνεται η συμφιλίωση με τον Θεό και τον πλησίον, η ειρήνη ζει με όλους και προωθείται η δικαιοσύνη, η ιδιοκτησία αποκαθίσταται και ακόμη και η γη αναπαύεται- υπάρχει προσωπική και κοινοτική πνευματική ανανέωση (Λευιτ. 25- Ησ. 61:1-2). Στην αρχή της δημόσιας διακονίας Του, ακριβώς στη Ναζαρέτ, ο Ιησούς είπε ότι το αληθινό Ιωβηλαίο πραγματώνεται στο σήμερα της συνάντησης μαζί Του και της ακρόασης του λόγου Του (Λουκ. 4:18-19)

Σημάδια ελπίδας στους Αγίους Τόπους

Ο Πάπας Φραγκίσκος, στη Βούλα των Εγκαινίων του Ιωβηλαίου, μας υπενθυμίζει πόσο σημαντικό είναι να αναγνωρίζουμε τα σημάδια της ελπίδας που είναι ωστόσο παρόντα σε μια τόσο δύσκολη ιστορική περίοδο και σε ένα τόσο δύσκολο πλαίσιο ζωής.

THE ASSEMBLY OF CATHOLIC ORDINARIES OF THE HOLY LAND
Latins, Melkites, Maronites, Syrians, Armenians, Chaldeans, Custody of the Holy Land

Το πρώτο και πιο σημαντικό είναι η λαχτάρα για ειρήνη. Στις κοινότητές μας που δοκιμάζονται από τις ενδημικές συγκρούσεις και τη μάστιγα του πολέμου, η λαχτάρα για ειρήνη είναι βαθιά. Και είναι σημάδι ελπίδας ότι οι χριστιανοί της μικρής χριστιανικής κοινότητας στη Γάζα δεν έχουν μολυνθεί από τη λογική του μίσους και της εχθρότητας, αλλά έχουν καλλιεργήσει ενεργά, κυρίως μέσω της προσευχής, μια ελεήμονα καρδιά ανοιχτή στη συμφιλίωση, στηριγμένη σε μια πίστη που έχουν μαρτυρήσει σε ολόκληρο τον κόσμο.

Είναι σημάδι ελπίδας ότι ακόμη και σε τόσο δύσκολους οικονομικούς και κοινωνικούς καιρούς, τόσα πολλά νέα ζευγάρια στις κοινότητές μας έχουν επιλέξει να δημιουργήσουν οικογένεια, να παντρευτούν και να μείνουν σε αυτή τη γη μας.

Είναι ένα σημάδι ελπίδας το γεγονός ότι καταφέραμε να ζήσουμε την υποδοχή των μεταναστών, των εκτοπισμένων και των προσφύγων με τέτοιο τρόπο ώστε να δείξουμε το φιλόξενο και στοργικό πρόσωπο της χριστιανικής κοινότητας που ξέρει πώς να ξεπερνά τους ορίζοντες του θρησκευτικού εθνικισμού για να ζήσει το άνοιγμα στην καθολικότητα, δηλαδή την οικουμενικότητα.

Επίσης, πρέπει να αναγνωριστεί ως σημάδι ελπίδας η μαρτυρία των ιερέων και των θρησκευτικών που μοιράστηκαν τα βάσανα των ανθρώπων, παραμένοντας κοντά στον ίδιο τους τον λαό.

Η αλληλεγγύη που εκδήλωσε η παγκόσμια Εκκλησία προς την Εκκλησία που ζει στους Αγίους Τόπους, με προσευχή και συγκεκριμένες υλικές χειρονομίες, ήταν επίσης ένα σημάδι ελπίδας για εμάς.

Ομοίως, η εγγύτητα του Πάπα Φραγκίσκου προς όλους τους λαούς που εμπλέκονται στη σύγκρουση και ιδιαίτερα προς τους Χριστιανούς των Αγίων Τόπων ήταν ένα σημάδι ενθάρρυνσης για ελπίδα. Μέσα από πολλές χειρονομίες, συμπεριλαμβανομένης της επιστολής που έγραψε στις 27 Μαρτίου 2024 για τη Μεγάλη Εβδομάδα και εκείνης που έστειλε στις 7 Οκτωβρίου του περασμένου έτους, στην οποία παρομοίαζε τους Καθολικούς των Αγίων Τόπων με έναν σπόρο ελπίδας που, αν και καλυμμένος από τη γη και καλυμμένος από το σκοτάδι, αποδίδει καρπούς.

Μας συντηρούν επίσης στην ελπίδα οι πολλές εκκλήσεις που τόσο η Αγία Έδρα όσο και επίσης οι διασκέψεις των επισκόπων και οι αδελφές εκκλησίες προβάλλουν συνεχώς για να ζητήσουν την παύση των πολέμων και την ειρηνική επίλυση των συγκρούσεων μέσω διαπραγματεύσεων και των μέσων της διπλωματίας.

Πιστεύουμε ότι ο καθένας από εμάς μπορεί να κοιτάξει την πραγματικότητα στην οποία ζούμε και να τη δει με τα μάτια της πίστης, η οποία μπορεί να συλλάβει το καλό μέσω του οποίου ο Θεός κάνει τον εαυτό του παρόντα στην ιστορία μας.

THE ASSEMBLY OF CATHOLIC ORDINARIES OF THE HOLY LAND
Latins, Melkites, Maronites, Syrians, Armenians, Chaldeans, Custody of the Holy Land

Μπορούμε επίσης να αναγνωρίσουμε και να γίνουμε μάρτυρες πολλών άλλων σημείων ελπίδας που υπάρχουν στο εκκλησιαστικό μας πλαίσιο. Καλούμε, λοιπόν, τον καθένα από εσάς να έχει τα μάτια της πίστης για να αναγνωρίσει αυτά τα σημάδια μέσα στις οικογένειες και τις κοινότητές του, στα πλαίσια στα οποία ζει και στο καθημερινό του περιβάλλον.

Ένα προσκύνημα ελπίδας

Προκειμένου να ζήσουμε την εμπειρία του Ιωβηλαίου στην πληρότητά της, ως εμπειρία συμφιλίωσης και συγχώρεσης, δηλαδή ως εμπειρία ενός ελέους που μας θεραπεύει όχι μόνο από τις αμαρτίες μας (συγχώρεση αμαρτιών), αλλά και από τις συνέπειες που αυτές παράγουν στη ζωή μας στην αιώνια προοπτική της (συγχώρεση τιμωριών), προσφέρεται σε εμάς τους Χριστιανούς των Αγίων Τόπων ένα προσκύνημα σε τρεις ιδιαίτερους τόπους. Είναι οι τόποι από τους οποίους πηγάζει και τρέφεται η ελπίδα των χριστιανών όλου του κόσμου: Ναζαρέτ (Βασιλική του Ευαγγελισμού), Βηθλεέμ (Βασιλική της Γέννησης) και Ιερουσαλήμ (Βασιλική του Παναγίου Τάφου-Ανάστασις). Καθ' όλη τη διάρκεια του έτους, ας προσπαθήσουμε να είμαστε οι ίδιοι προσκυνητές σε αυτούς τους τόπους, ως κοινότητα, ως οικογένειες αλλά και με προσωπικό τρόπο.

Στη Ναζαρέτ, ο Χριστός, η ελπίδα μας, πήρε σάρκα και οστά στη μήτρα της Μαρίας και η Μαρία μας διδάσκει ότι πρέπει να πιστεύουμε ότι τίποτα δεν είναι αδύνατο για τον Θεό. Όπως η Μαρία να είστε ανοιχτοί στην καρποφορία του Αγίου Πνεύματος, ώστε ο Θεός να μπορέσει να εργαστεί στη ζωή μας και στην ιστορία μας και να τη μεταμορφώσει σε ιστορία σωτηρίας.

Στη Βηθλεέμ, η ελπίδα έχει το πρόσωπο ενός παιδιού και μας υπενθυμίζει ότι ο Θεός δεν σώζει με όπλα και στρατούς, ούτε με ισχυρά μέσα, αλλά με την άοπλη δύναμη ενός παιδιού στο οποίο κατοικεί σωματικά όλη η πληρότητα της θεότητας, ένα παιδί που είναι ο Εμμανουήλ, δηλαδή ο Θεός μαζί μας, και είναι ο Ιησούς, δηλαδή ο ίδιος ο Θεός που μας σώζει μοιραζόμενος τη ζωή μας.

Στην Ιερουσαλήμ, στον Γολγοθά, συνειδητοποιούμε την ελπίδα που πηγάζει από το να αισθανόμαστε ότι αγαπιόμαστε δωρεάν και απεριόριστα, επειδή εκεί μας αποκαλύπτεται ότι ο Υιός του Θεού μας αγαπά με προσωπικό τρόπο και δίνει τον εαυτό του για τον καθένα από εμάς. Εκεί ανακαλύπτουμε ότι η συμφιλίωση μεταξύ των λαών είναι δυνατή, επειδή ο Ιησούς γκρέμισε το τείχος της εχθρότητας πεθαίνοντας για μας στο σταυρό. Τέλος, περνώντας μέσα από τον άδειο τάφο ανακαλύπτουμε το βαθύτερο περιεχόμενο της ελπίδας μας, που είναι η υπόσχεση του Αναστημένου να μας πάρει μαζί του στη δόξα του Πατέρα, να μας φέρει μέσα από την εμπειρία του θανάτου, ώστε να μπορέσουμε να συμμετάσχουμε στην ίδια τη ζωή του Τριαδικού Θεού, μια κοινωνία ζωής και αγάπης.

THE ASSEMBLY OF CATHOLIC ORDINARIES OF THE HOLY LAND
Latins, Melkites, Maronites, Syrians, Armenians, Chaldeans, Custody of the Holy Land

Σε αυτά μπορούμε επίσης να προσθέσουμε τον τόπο της Βάπτισης του Ιησού, στην Ιορδανία, όπου θα εγκαινιαστεί η νέα λατινική εκκλησία στις 10 Ιανουαρίου του επόμενου έτους. Είναι ένας τόπος που, από τη φύση του, θυμίζει την πρόσκληση του Ιωάννη του Βαπτιστή για μεταστροφή, ώστε να προετοιμάσει το δρόμο για τη συνάντηση με τον Ιησού, για να γίνει δεκτός ως ο Χριστός και ως ο Κύριος της ζωής μας. Η πρόσκληση για μεταστροφή, σύμφωνα με τον Πρόδρομο, αγγίζει τη νοοτροπία μας, τα συναισθήματά μας, τις επιλογές της ζωής μας και την καθημερινότητά μας (πρβλ. Λουκ. 3, 10-18).

Είναι ασφαλώς μέρος της αποστολής μας να διακηρύσσουμε και να προσφέρουμε ελπίδα σε όλους τους ανθρώπους, αλλά ιδιαίτερα στους πιο μικρούς, τους πιο αδύναμους και τους πιο φτωχούς, είτε πρόκειται για νέους που αγωνίζονται να βρουν δουλειά, σπίτι και να ξεκινήσουν οικογένεια, είτε για ηλικιωμένους που έχουν μείνει μόνοι και περιθωριοποιημένοι από την κοινωνία, είτε για μετανάστες εργάτες, εκτοπισμένους και πρόσφυγες που αναζητούν ένα καλύτερο μέλλον για τους ίδιους και τις οικογένειές τους: αν δίνοντας παίρνουμε, είναι αλήθεια ότι στηρίζοντας την ελπίδα των άλλων, ενισχύεται και η δική μας. Επισυνάπτεται ένα σύντομο ενημερωτικό δελτίο που εξηγεί τι είναι η επετειακή άφεση αμαρτιών, ποιες προϋποθέσεις θέτει η Εκκλησία για την απόκτησή της και για ποιους μπορεί να γίνει επίκληση. Αυτό θα διευκολύνει τους πιστούς να κατανοήσουν το νόημα της γενικής άφεσης που συνδέεται με το Ιωβηλαίο. Ένα συγχωροχάρτι που αποκτάται με ειλικρινή μεάνοια των αμαρτιών και βαθιά δέσμευση για μεταστροφή, το μυστήριο της συμφιλίωσης, τη συμμετοχή στην Ευχαριστία, την ομολογία πίστης και την προσευχή προς τον Ρωμαίο Ποντίφικα, με την προσθήκη κάποιων έργων φιλανθρωπίας, και που μπορεί να ληφθεί για τον εαυτό του αλλά και για τους αποθανόντες αγαπημένους του.

Δώσε μας, Κύριε, την ικανότητα να διατηρούμε στη ζωή

Αφού αναλογιστούμε εν συντομία το νόημα αυτού του Ιωβηλαίου που ανοίγει ξανά τις καρδιές μας στην ελπίδα που δεν μπερδεύει, δεν εξαπατά και δεν απογοητεύει, θέλουμε να σας καλέσουμε όλους εσάς, αδελφοί και αδελφές των Αγίων Τόπων, να ζήσετε έντονα αυτό το Ιωβηλαίο έτος, να συμμετάσχετε στις ποιμαντικές και πνευματικές πρωτοβουλίες που θα προταθούν στις αντίστοιχες κοινότητές σας.

Ζητάμε από τον Κύριο την ικανότητα να ελπίζουμε ξανά, ακριβώς επειδή οι καιροί στους οποίους βρισκόμαστε απαιτούν ένα συμπλήρωμα ελπίδας για να ζήσουμε με πίστη στον Κύριο και με αγάπη για τους αδελφούς και τις αδελφές μας.

THE ASSEMBLY OF CATHOLIC ORDINARIES OF THE HOLY LAND
Latins, Melkites, Maronites, Syrians, Armenians, Chaldeans, Custody of the Holy Land

Σας εμπιστευόμαστε μια πολύ αγαπημένη παραδοσιακή προσευχή, την Πράξη της Ελπίδας. Είναι μια αρχαία προσευχή, αλλά το περιεχόμενό της είναι πάντα καινούργιο και μας κάνει να συνειδητοποιήσουμε ότι έχοντας λάβει το έλεος, μπορούμε να διανύσουμε το επίγειο προσκύνημα με την προοπτική της αιώνιας ευτυχίας.

Κύριε Θεέ,

*Ελπίζω με τη χάρη σου στη συγχώρεση όλων των αμαρτιών μου
και μετά τη ζωή εδώ να κερδίσω την αιώνια ευτυχία
επειδή την έχεις υποσχεθεί
που είσαι απείρως ισχυρός, πιστός, ευγενικός και ελεήμων.
Με αυτή την ελπίδα σκοπεύω να ζήσω και να πεθάνω. Αμήν.*

Ιερουσαλήμ, 27 Δεκεμβρίου 2024

†Pierbattista Card. Pizzaballa
Λατίνος Πατριάρχης Ιεροσολύμων
Πρόεδρος της A.O.C.H.L.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΓΙΑ ΤΗ ΧΟΡΗΓΗΣΗ ΤΗΣ ΑΦΕΣΗΣ ΚΑΤΑ ΤΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΟΥ
ΤΑΚΤΙΚΟΥ ΕΠΕΤΕΙΑΚΟΥ ΈΤΟΥΣ 2025 ΠΟΥ ΣΥΓΚΑΛΕΣΕ Ο ΠΑΠΑΣ
ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ

Η χάρη της άφεσης αμαρτιών
Του Σεβασμιότατου Vincenzo Peroni

Σημείωση: Η πλήρης συγχώρεση μπορεί να ληφθεί για τον εαυτό του μόνο μία φορά την ημέρα και μια δεύτερη φορά που ισχύει μόνο για τον αποθανόντα (Διατάξεις για την απόκτηση της επετειακής συγχώρεσης για το έτος 2025).

Για την απόκτησή του, απαιτούνται τα εξής:

1. Εκτέλεση του έργου στο οποίο συνδέεται το συγχωροχάρτι*
2. Αποδέσμευση από κάθε αμαρτία, ακόμη και από το ελαφρύ αμάρτημα
3. Εκπλήρωση των τριών προϋποθέσεων:
 1. Ατομική και πλήρης μυστηριακή εξομολόγηση**
 2. Ευχαριστιακή κοινωνία***
 3. Προσευχή για τις προθέσεις του Ανώτατου Ποντίφικα ως μαρτυρία κοινωνίας με την Εκκλησία.

THE ASSEMBLY OF CATHOLIC ORDINARIES OF THE HOLY LAND
Latins, Melkites, Maronites, Syrians, Armenians, Chaldeans, Custody of the Holy Land

*Η πράξη με την οποία συνδέεται το συγχωροχάρτι συχνά συνίσταται στην επίσκεψη ενός ιερού τόπου (ιερό, εκκλησία κ.λπ.). Στις περιπτώσεις αυτές, οι πιστοί πρέπει να κάνουν μια ευλαβική επίσκεψη στους ιερούς αυτούς χώρους, απαγγέλλοντας την προσευχή του Κυρίου και την ομολογία της πίστης (δηλαδή το Πάτερ ημών και το Σύμβολο της Πίστεως).

**Οι πιστοί μπορούν να λαμβάνουν ή να εφαρμόζουν το δώρο της πλήρους άφεσης καθημερινά για εύλογο χρονικό διάστημα χωρίς να χρειάζεται να επαναλάβουν την εξομολόγηση (Διατάξεις για την απόκτηση της επετειακής άφεσης για το έτος 2000).

***Η συμμετοχή στη Θεία Ευχαριστία -που απαιτείται για κάθε συγχωροχάρτι- θα πρέπει ιδανικά να πραγματοποιείται την ίδια ημέρα που εκτελούνται τα προβλεπόμενα έργα (Διατάξεις για την απόκτηση της επετειακής συγχωροχάρτιου για το έτος 2000).